

Uti képek.

1. VASÚT-MENTIÉK.

Az ősi telken elkapáltok
Nyugodtan, boldogan.
A vonatra fölkanakáltok,
Mi kinézünk, ti megcsodáltok
S a vonat elrohan.

Minket hurcol vágy, kötelesség,
Nagy hivatás ragad;
Titeket bölcs mértékletesség
Tart fogva: tessék vagy ne tessék!
A sár nagyon tapad.

S a vége a kapálgatásnak
S a földfutó nagy hivatásnak
Csak egy: darab kenyér,
Nyereség, hír
S a sír.

2. A POR MADARA.

Láttam az úton egy kis verebet.
Szárnya van és magasba nem eped.
Vigan pipiskélt, szedte a magot
S egy fára szállt, mikor már jóllakott.

Nem elég a szárny! Sas-vágy, sas-erő,
Sas-lélek is kell, küzdő, vakmerő,
Mely szárnyatlan is künn az égbe' jár...
Van szárnya ennek, mégis por-madár.

3. EXCELSIOR.

... S amint tovább, magasbra hág
A zörgő fuvaros,
A tölgyfa egyre bokrosabb
S a vetés csupa rozs.

Barna kenyér és szőke lány,
Sok felhő, gyér virág;
Fölötte már fenyőfa vár,
Hűvös nap, dér-világ.

Nagy páfránnyal legyeznek itt
Bérci szabad szelek.
Kis bokrok görnyedeznek itt
S kúsznak felebb, felebb.

Mint barna, púpos kis manók
Másszák a bérceket,
Megostromolják a hegyet,
A sziklát, az eget . . .

4. BIRKA A CSÜRHÉBEN.

Legelni disznókhöz kivertek
Néhány birkát a faluban.
A sertéssel együtt legeltek
S megfértek együtt csakugyan.
Hanem rőfögni nem tanult meg,
Fertő sarátul is szökött,
Birka maradt a három birka
Egy nyáj disznó között.

5. IDŐJÓSOK.

Ha szél se zendül, nesz se lendül,
Vihart ne várj csak esztelentül.
Időt, jól tudja, ő se fordít,
De, hogy lássék baj, — maga ordít.

Zempléni Árpád.